

betydelig fleksibilitet med hensyn til den styrelsmæssige opbygning.

Dette har da også været erkendt siden kommunalreformens start og har i den kommunale styrelseslov fundet udtryk i dels mulighederne for visse variationer i alle kommunernes styrelsesvedtægter, dels muligheden for i de 4 største primærkommuner gennem styrelsesvedtægten at indføre et magistratsstyre (styrelseslovens § 64).

Det er derfor ikke noget brud med principperne i styrelseslovgivningen, at der foreslås indført (§ 1, nr. 17) en mulighed for de større kommuner for i deres styrelsesvedtægter at fravige styrelsesloven på visse punkter.

Spørgsmål 32:

Kan der ikke være behov for at gennemføre en aflønning af visse af udvalgsformændene i magistratskommunerne?

Svar:

Ministeriet har ikke på det foreliggende grundlag mulighed for at vurdere behovet for at vederlægge formændene for de faste udvalg i magistratskommunerne. Spørgsmålet har ikke været rejst over for indenrigsministeriet og har heller ikke været drøftet i udvalget vedrørende kommunalt udvalgsstyre og magistratsstyre m. v.

En eventuel vederlæggelse af den nævnte art vil imidlertid ikke kræve ændringer i forhold til de foreliggende lovforslag, idet også disse udvalgsformænd principielt er omfattet af § 1, nr. 4 (forslaget til § 16, stk. 7).

Spørgsmål 33:

Ad § 1, nr. 13.

Bør det ikke være en pligt, at der fastsættes vederlag til 1. næstformand, således at denne har ret til honorar i forbindelse med de kortere funktionsperioder i årets løb, der jo godt sammenlagt kan blive til 1 måneds borgmesterarbejde?

Svar:

Spørgsmålet om næstformandens arbejdsopgaver og om vederlag til næstformanden behandles nærmere i betænkningen om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v. (894/1980) i henholdsvis kapitel IV, afsnit 4, og kapitel VI, afsnit 3.1.4. Det er heri blandt andet fremhæ-

vet, at praksis i kommuner med hensyn til inddragelse af næstformanden i arbejdet er meget forskellig. Dette gælder såvel, når borgmesteren ikke har forfald, som med hensyn til næstformandens opgaver som stedfortrædende borgmester.

Udvalget har derfor ikke fundet det rimeligt at give generelle, bindende lovregler om næstformandens vederlæggelse, men overladt det til den enkelte kommunalbestyrelse at vurdere, om der skal tillægges ham et vederlag. Kun hvor næstformanden (eller et andet af kommunalbestyrelsens medlemmer) udpeges til at fungere som borgmester for en længere periode, foreslås der tillagt ham ret til funktionsvederlag, jfr. § 1, nr. 13 (forslaget til § 34, stk. 3). Jeg kan tilslutte mig denne vurdering.

Spørgsmål 34:

Har ministeren planer om at ændre reglerne for aflønning af udvalgsformænd, således at der gives mulighed for en forøgelse af vederlaget for socialudvalgsformænd, også i mindre kommuner?

Svar:

Hverken efter den gældende eller den foreslåede lovbestemmelse er der fastsat beløbsmæssige maksimumsgrænser for vederlag til udvalgsformænd, herunder socialudvalgsformænd.

De beløb, der hidtil af tilsynsmyndighederne er tilladt ydet, udgør for socialudvalgsformanden i primærkommunerne maksimalt 25 pct. af det maksimale borgmestervederlag i den pågældende kommune.

Som anført i bemærkningerne til § 1, nr. 4, forudsættes spørgsmålene omkring størrelsen af de faste vederlag forhandlet med de kommunale organisationer forinden indenrigsministerens fastsættelse af regler herom, og i denne forbindelse vil også spørgsmålet om udvalgsformandsvederlag eventuelt kunne rejses.

Spørgsmål 35:

I betænkning nr. 894 har det nedsatte udvalg ikke fundet, at der er brug for nye lovbestemmelser vedrørende kommunalbestyrelsesmedlemmernes informationsadgang. Ved den tidligere af Kommunernes Landsforening afholdte konference om styrelseslovgiv-